

SPØRG FAMILIETERAPEUTEN

Julegaveræs og bedsteforældrebovl

Hvordan tackler man det, når ens barn pludselig ikke har lyst til at se sine bedsteforældre så tit mere? Og kan julegaveuddelingen blive hyggelig for både voksne og børn? Det svarer Kulørs familierapeut på i brevkassen.

Gaveuddeling juleaften

Vi har i nogle år haft en minikonflikt i forhold til gaveuddeling juleaften i vores familie, og nu spørger vi dig til råds. De ældre medlemmer i familien vil gerne dele én gave ud ad gangen, se vedkommende pakke op, og så får en anden en gave. Vi er 11, der holder jul sammen, og det tager derfor temmelig lang tid, hvilket er noget af en udfordring for vores børn på 5, 7 og 11 år. De bliver så utålmodige og frustrerede, og vi vil derfor gerne give dem deres gaver lidt hurtigt, men det kan bedsteforældrene slet ikke acceptere. De synes, at børn skal lære at vente. Hvad synes du?

Hilsen Anne-Lene

Kære Anne-Lene

Hvordan gaveuddelingen skal foregå juleaften, er endnu en klassisk udfordring i vores familier,

for der er lige så mange forskellige holdninger til, hvordan julen skal foregå, som der er personer. Derfor vil jeg anbefale jer at tale sammen om, hvad I hver især ønsker og forventer i forbindelse med gaveuddelingen. Og tag endelig børnene med på råd. Selv om den mindste er fem år, vil de alligevel kunne give udtryk for, hvad de drømmer om juleaften.

Når I har hørt hinanden, er det op til jer voksne at beslutte en form, der tilgodeser så mange som muligt. Måske giver det bedst mening, at I lader de mindste børn få deres gaver først på aftenen – måske en eller to gaver før I spiser? Husk på, at børns forventninger til

juleaften er skruet op for fuldt blus, og at når man er fem og syv år, kan man have meget

“Derfor vil jeg anbefale jer at tale sammen om, hvad I hver især ønsker og forventer i forbindelse med gaveuddelingen. Og tag endelig børnene med på råd.

svært ved at udsætte sine behov en hel dag og aften. Barnet på 11 år kan I tale med. Spørg om han/hun har lyst til at åbne gaver sammen med de voksne, og fortæl så, hvad det indebærer. I takt med at børnene bliver større, vil de have nemmere ved at deltage i gaveuddelingen, som den foregår på de voksnes betingelser, og få en forståelse for

og oplevelse af, at det kan være rart at give sig god tid og se hinanden pakke op. Rigtig god fornøjelse og glædelig jul.

Kærligst KatherineSara

Hver måned svarer Kulørs familierapeut på spørgsmål fra jer læsere om udfordringer i familien. Det kan være spørgsmål om parforhold, børn, svigerfamilie eller andet, og alle emner – store som små – er velkomne. Har du et spørgsmål, du gerne vil have svar på, så skriv til red@kuloer.dk

Min søn gider ikke bedsteforældrene mere

Mine forældre bor tæt på os, og de har altid været gode til at hjælpe med at passe vores otteårige søn, som er deres eneste barnebarn. De henter ham fast fra skole én gang om ugen, men på det seneste har han ikke haft lyst. Han spørger altid, om han ikke må blive i SFO'en eller tage hjem til venner i stedet for at blive hentet af mormor og morfar. Jeg holder fast i, at han skal tage med dem hjem, og det lader også til, at de hygger sig, når de er sammen, men alligevel bliver han ved med at sige, at han ikke gider, uden at han helt kan forklare hvorfor. Jeg er ærgerlig over hans manglende lyst til at være sammen med sine bedsteforældre, men jeg

ved heller ikke, om det er klogt, at jeg "tvinger" ham til den ugentlige aftale. Mine forældre ved intet om hans holdning, og jeg er i tvivl om, at jeg bør dele det med dem, for jeg ved, at det vil gøre dem kede af det. Hvis det stod til dem, passede de ham endnu mere. Skal jeg lade ham droppe den ugentlige aftale og håbe, at lysten til samvær med dem melder sig igen? Og hvad kan jeg gøre for at give ham mere lyst til at se dem?

Hilsen den frustrerede mor

Kære frustrerede mor

Hvor lyder det dejligt, at du har nogle forældre, som hjælper i en travl hverdag. Muligheden for at vores børn og deres bedsteforældre kan opnå en tæt relation er utrolig værdifuld – så tillykke med det!

“Jeg er ærgerlig over hans manglende lyst til at være sammen med sine bedsteforældre, men jeg ved heller ikke, om det er klogt, at jeg "tvinger" ham til den ugentlige aftale.

Når I oplever, at jeres søn siger fra i forhold til at blive hentet af mormor og morfar, kan jeg godt forstå, at det kan komme bag på jer. Men der er altså et eller andet, der gør, at han har mistet lysten. Måske har han svært ved at forklare, hvorfor han ikke længere vil hentes, men det er vigtigt, at I lytter til jeres søn og respekterer, at han siger fra. Hvis I viser ham, at I tager det alvorligt,

vil han ikke føle sig tvunget til at være sammen med sine bedsteforældre, men i højere grad være sammen med dem af lyst. Samtidig har jeres søn nået en alder, hvor han så småt begynder at løsryde sig og blive mere opmærksom på, hvem han er, og hvad han selv har af behov. Og måske fylder det mere i hans liv lige nu at være sammen med sine venner og at danne sociale relationer til sine jævnaldrende.

Jeg vil foreslå, at du taler med dine forældre om dette, og forhåbentlig vil de kunne acceptere at være nødt til at slippe ham lidt. Du skal måske også spørge dig selv, hvis behov det egentlig er, at han ser dine forældre ofte? Som jeg hører det, er det er jo ikke, fordi han slet ikke vil være sammen med dem mere, men at det bliver for meget blot på ugebasis. Hvis din søn bliver mødt i sit behov for at kunne vælge at sige nej, så vil han samtidig få meget mere plads til at vælge sine bedsteforældre til.

Kærligst KatherineSara

OM FAMILIETERAPEUTEN
KatherineSara Rasmussen er uddannet psykoterapeut og parterapeut og har sin egen praksis, hvor hun blandt andet hjælper familier og par med deres udfordringer. Læs mere om hende på katherinesara.dk